

Naslov — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Vse, kar je zdravo in pošteno, pa slovenske ali slovanske krv v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1870. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

29 — ŠTEV. 29 — PART I.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, JULY 18TH 1928 — SREDA, 18. JULIJA 1928

VOL. IV — LETNIK IV.

VELIKI DNEVI

ZELENI SEVER BO IMEL
JULIIA KONVENCI
JSKJ, RAZSTAVO UMET
SLIK IN PEVSKI
KONCERT.

člane JSKJ pa tudi za
rojake v Minnesota bo
priazno mesto Ely kon
dija, oziroma začetkom
mnogo zanimivosti in
evnega užitka.

30. julija se bo pričela
r. r. konvencija J. S.
ednote, ki se bo nadaljeva
dne avgusta. Te kon
uje se bo udeležilo blizu
delegatov in glavnih od
nikov iz različnih delov
enih držav. Toliko za
ameriških Slovencev,
ve raztreseni po številnih
ah naše Unije, še ni bilo
istocasno zbranih na
lepem, zelenem severu.
akatero znanstvo se bo
mariškato novo po
v prijateljstvo skle
Gotovo je že danes, da
akrat posetilo Ely tudi le
slovenskih letoviščar
Rojaki, ki bodo pri tej
poseti severno Minne
bodo gotovo odnesli lepe
in spomine, tako z ozi
na prijaznost in gostoljub
minnesotskih Slovencev,
ozirom na tamkajšne na
krasote. Malokatera dr
udi v poletju toliko lepot
travne miline, kot severna
esota s svojimi tisočerimi
in smrekovimi in brezo
zgodovi.

časno s konvencijo JSKJ
vršila v mestu Ely tudi
slik našega umetnika
Pernška, ki si je najprej
bil priznanje v ameriških
krogih, nakar se je
dovršen umetnik pokazal
med svojimi rojaki. Nje
razstave v Chicagu, Mil
ke in posebno v Cleve
tu so mu pridobile odlično
tudi med ameriškimi Slo
Gotovo bo tudi njego
metniška razstava v mestu
vredna vrstnica prejšnjih
prilike konvencije JSKJ
ladi razstavila za dva dni
slike v mestu Ely rojena
enk, Miss Mary Bubash,
ter se poroča, da je nadar
mlada umetnica.

za duševni užitek
tudi med popolni
poskrbljeno, priredil bo
konvenciji JSKJ tam
ki koncert odlični operni
Anton Šubelj. Njegovi
t in New York, Chicagu,
ki v okolici so bili ta
ne, da mu je časopisje
strank dolgo kar najsi
priznanje. Nedvonom
naša lepa slovenska pesem
resničnega umetnika
v lepih deželi severnega
rasnješi odmev, kot o pril
koncertov po drugih krajih.
sliki, katerim čas in finan
razmerni počutnic, naj ne
zbijajo na razvedrilo in duš
strank, ki ga bo severna
Minnesota nudila ob času, ko
Prav posebno pa naj ne
zbijajo na to tisočerini min
sloveni, ki bodo imeli
izredne prilike takoreko
nos. Skoro vse sloven
naselbine v Minnesota so
vzpolago so ugodne pro
zvezne zveze.

Na dvatedenske počitnice v
Canado se je dne 12. julija od
peljal večja skupina cleveland
skih Slovencev. Med njimi je
tudi vedno veseli James Debe
vec, solastnik American Home
Publishing Co. in poslovodja
tiskarne, v kateri se tiska Nova
Doba. Lovili bodo ribe, pre
zajali komarje in pestovali na
pristni rakiji postavno vzgoje
ne mačke nekje v kanadski pro
vinci Quebec.

Pevski zbor "Zarja" prired
svoj prvi letošnji piknik v ne
deljo 22. julija na Močilnikar
jevih farmah.

DRBNE VESTI IZ CLEVELANDA

Kakor lansko leto, tako je
tudi letos najela clevelandška
mestna uprava clevelandški
simfonični orkester, da prireja
štiri poletne tedne proste kon
certe v parkih. Koncerti se
vršijo izmenoma v Edgewater
in Gordon parku in jih ljudstvo
v obilem številu poseča. Da
se napravi te koncerte se boli
popularne, sta se mestna uprava
in vodstvo orkestra obrnila na
razne tujezemške skupine,
ki žive v mestu, da sodelujejo
pri koncertnih programih. Na
večer 21. julija pri koncertu v
Gordon parku pridejo na vrsto
poleg Čehov in Slovakov tudi
Slovenci. Nastopila bosta pev
ska zborna "Zarja" in "Jadran"
in tamburaški zbor društva
"Orel." Povabljen je tudi od
lični jugoslovanski baritonist
Mate Culić-Dragun. Slovenske
melodije bodo ta večer imeli
priliko slišati tisočeri Cleve
landčani, bodisi v Gordon
parku, bodisi po radio. Potom
radio se bo slovenska pesem
vse raztreseni po številnih
ah naše Unije, še ni bilo
istocasno zbranih na
lepem, zelenem severu.
akatero znanstvo se bo
mariškato novo po
v prijateljstvo skle
Gotovo je že danes, da
akrat posetilo Ely tudi le
slovenskih letoviščar
Rojaki, ki si je najprej
bil priznanje v ameriških
krogih, nakar se je
dovršen umetnik pokazal
med svojimi rojaki. Nje
razstave v Chicagu, Mil
ke in posebno v Cleve
tu so mu pridobile odlično
tudi med ameriškimi Slo
Gotovo bo tudi njego
metniška razstava v mestu
vredna vrstnica prejšnjih
prilike konvencije JSKJ
ladi razstavila za dva dni
slike v mestu Ely rojena
enk, Miss Mary Bubash,
ter se poroča, da je nadar
mlada umetnica.

za duševni užitek
tudi med popolni
poskrbljeno, priredil bo
konvenciji JSKJ tam
ki koncert odlični operni
Anton Šubelj. Njegovi
t in New York, Chicagu,
ki v okolici so bili ta
ne, da mu je časopisje
strank dolgo kar najsi
priznanje. Nedvonom
naša lepa slovenska pesem
resničnega umetnika
v lepih deželi severnega
rasnješi odmev, kot o pril
koncertov po drugih krajih.
sliki, katerim čas in finan
razmerni počutnic, naj ne
zbijajo na razvedrilo in duš
strank, ki ga bo severna
Minnesota nudila ob času, ko
Prav posebno pa naj ne
zbijajo na to tisočerini min
sloveni, ki bodo imeli
izredne prilike takoreko
nos. Skoro vse sloven
naselbine v Minnesota so
vzpolago so ugodne pro
zvezne zveze.

Najstarejši Američan.

V naseljni Mayetta, Kansas,
živi Indijanec, ki je brez dvoma
najstarejši Američan. Rojen
je bil tisto leto kot Abraham
Lincoln v nekem bornem wig
wamu, ki je stal nekje tam,
kjer je danes milijonsko mesto
Chicago. Že kot otrok je hotel
vedno spati na prostem in ku
hane hrane ni maral nikoli. Do
živel in preživel je civilno voj
no, špansko-ameriško vojno in
svetovno vojno. Pokopal je šte
ri žene, nakar se je oženil s peto.
Koliko imat potomcev, se ne
hodi po več ur po gozdu, ali ple
še svoje narodne plese. Pravi,
da človek je tako star, kakor
starega se počuti, in on se še ne
počuti zelo starega. In vendar
je Nah-Nee-Num-Skuk, tako
mu je namreč ime, star že 119
let.

TEDENSKI PREGLED

FARMARSKO - DELAVSKA
konvencija, ki se je vršila pre
tečeni teden v Chicagu, je imenovala
predsedniškim kandidatom senatorja Geo. W. Nor
risa iz Nebraske. Podpred
sedniškim kandidatom je bil
nominiran Will Vereene iz
Moultrie, Georgia.

LIBERTI - BONDI tretje iz
daje dozorijo 15. septembra
1928 in od tega dne ne bodo
nosili več obresti. Lastniki jih
lahko zamenjajo za gotovino
ali pa za nove zvezne obveznice,
ki bodo nosile tri in tri osminke
procenta obresti. Citateli naj
dejo tozadovno obvestilo v an
gleščini med oglasi. Kot se po
roča iz zakladniškega depart
menta iz Washingtona, je med
ljudstvom že za več kot 45 mil
ijonov dolarjev zveznih obvez
nic ali bondov, ki so dozoreli in
ne prinašajo nikakih obresti več.
Lastniki teh bondov zgu
be na obrestih blizu dva mil
ijona dolarjev letno.

RUSKI LEDOLOMEC "Kra
sin" je zadnje dni rešil devet
mož posadke ponesrečene zrač
ne ladje "Italia." Sedemnajst
mož, deloma članov posadke, de
loma iskalcev, se še pogreša.
Med zadnjimi je tudi slavni nor
veški raziskovalec severnih kra
jev Roald Amundsen. Ruska
ladja Krasin, ki je zgrajena za
nevarno plovbo med ledeniimi
ploščami, se nahaja v severnih
vodah že mesec dni. Zdi se, da
je "ruski medved" še poln živ
ljenjske sile in se počuti do
mačega na daljnem severu.

PONESREČIL je odlični me
hiški letalec, kapitan Emilio
Carranza, ki je pred nekaj te
dni priletel iz Mehiki v Zedinj
ne države, da vrne priateljski
obisk Lindbergha v Mehiki.

Mehiškega zračnega poslanika

so v Washingtonu oficijelno in

prijateljsko sprejeli. Pretečeni

četrtek se je Carranza podal na

pot proti domovini, dasi so mu

drugi letalci odsvetovali, za
radi pretečnih neviht. Nekako

uro potem, ko se je vzdignil z

Roosevelt letališča v zrak, je

ponesrečil v nekem samotnem

gozdu države New Jersey. Mrt
vo truplo letala in razbito le
talo je našel neki John Carr, ki
je v gozdu nabiral jagode. Pred
sednik Coolidge in državni
tajnik Kellogg sta izrazila so
žalje mehiškemu narodu. So
žalno brzjavko je postal Carranza
družini tudi polkovnik Lindbergh, kar je napravilo v
Mehiki zelo dober vtis. Dne 18.
julija bodo odpravili zemeljske
ostanke mehiškega sokola iz
New Yorka z velikimi vojaški
častmi. Predsednik Coolidge je ponudil Mehiki za pre
voz trupla Carranza na razpo
lagu vojno ladjo Florida, toda
mehiška vlada se je zadovoljila
z vlakom. Posebna častna stra
ža bo spremljala mrtvega avi
jatika do mehiške meje. Poset
Carranza v Zedinjenih državah je poglibil prijateljstvo med
obema sosednima državama, njegova tragična smrt pa je v
gorkih simpatijah še bolj zbl
ila oba naroda.

Varnostni signal.

Neka tvrdka v Pensylvaniji
je začela izdelovati svetilke za
zadnji konec avtomobila v obli
ki mrtvaške glave. Ko se mr
tvaška glava zareži v rdeči
svetlobi zadi vozečemu auto
mobilitu v obraz, je to precej
brezobziren opomin, da bo tre
ba ustaviti.

STRASTI POTOVANJA

V nekem smislu bi lahko tr
dili, da vsa Amerika živi na ko
lesih, ker menda je ni dežele na
svetu, kjer bi prebivalstvo to
liko potovalo, kot tu. Nekaj
strasti za potovanje nam je
menda že v krvi. Mi, ki smo
se iz Evrope priselili semkaj,
prav gotovo nismo bili kakšni
"zapecnjaki," ker sicer bi se ne
bili upali podati na tako dolgo
pot v neznano, tujo deželo. Kar
je druzega belega prebivalstva,
so pa potomci starejših nasel
nikov, ki so po svojih prednikih
podelovali veselje do potovan
ja.

Ljudje, ki si morejo privo
ščiti zabavo potovanja, potuje
jo z vlaki ali avtomobili. Amer
iške železnice skušajo poveč
ati svoj promet z oglaševanjem
naravnih lepot, katere njih pro
ge dosežejo, poleg tega pa nud
ijo v to svrhu ob gotovih ča
sih znatno znižano vozniš
Vodstva teh železnic se zaveda
jo, da so boljši mali pa pog
osti dobščki, kot pa veliki in red
ki. Pozimi se dobre znižane ce
ne na jug, jugovzd in jugoz
apad, poleti pa na sever in se
v razpad. Znižane cene nudijo
železnice včasi tudi na krajše
razdalje, do kakšnih romantič
nih ali zgodovinsko zanimivih
krajev. Stotisoči preživijo
vsako leto partedenske počitn
ice v krajih, ki so tisoč ali več
milij oddaljeni od njihovega dom
a. Od železniških postaj se
potem podajajo peš, na konjih ali
na osilih v gorovje, v tem
ne gozdu, na obali rek in je
zer. Nekateri gredo na lov,
drugi ribarji, tretji plezajo po
strminah ali nabirajo redke
cvetke itd.

V Coloradu sem se nekoč v
z izletniškim vlakom v divje
gorovje Cripple Creek okra
ja. Bil je "Wildflower Day"
in vozina znižana več kot za
polovico. Od zadnje postaje so
se izletniki razpršili po divje
romantičnih kenjonih, kjer so
piknikovali, nabirali gorske
cvetke in se sploh po mili volji
zabavali ves dan. Zvezcer jih
je zopet lepo čakal vlak, da jih
popelje v dolino.

Mnogokrat se dobijo po zap
adu tudi takozvane "homeseek
ers" znižane vožnje v kraje,
kjer imajo železniške ali druge
družbe na prodaj svet za nase
jevanje. Različnih znižanih
voznih cen se v mnogih slučajih
poslužijo ljudje, ki ne potuje
za zabavo, ampak po opravkih.

Posebno popularno pa je po
stalo potovanje, odkar so prišli
z spoščno porabo avtomobili.

Statistika nam pravi, da imajo
Zedinjene države 80% vseh
avtomobilov na svetu, torej jih

pride na to deželo okoli 25 mil
ijonov.

Dandan je lastujejo
avtomobilu magnatu Henry
Fordu neko častno medaljo.
Pripravlju jo je na junaški pr
sa Andrew Popovich, tajnik
romunskega poslanstva v
Washingtonu. Po imenu sudi
ti, je omenjeni diplomat jugo
slovenskega rodu, in mi ne ve
mo, da li naj Romunom čestita
mo ali jim izrazimo naše so
žalje.

Mnogim avtomobilistom je
avtomobil v prvi vrsti potrebno
prevozno sredstvo, da se vozijo
na delo ali od dela, in pa da mo
rejo od nedeljah in drugih pro
stih dneh malo v prostu naravo.
Posebno prav pride to prebival
cem velikih mest. Iz malih na
selbin navadno ni tako daleč v
gozd ali na polje. Nedeljski iz
let z avtomobilom 50 ali 60

(Dalej na 4. strani).

VSAK PO SVOJE

A. J. T.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

Do sedaj poročani delegati in delegatinje za
XIII. redno konvencijo.

- Dr. št. 1. Joseph Mantel, Ely, Minnesota.
Joseph Spreitzer, Ely, Minnesota.
Dr. št. 2. John Hutar, Box 782, Ely, Minn.
Joseph Kolenc, 445 E. Harway St., Ely, Minn.
Dr. št. 3. John Kastigar, 1146 — 7th St., La Salle, Ill.
Dr. št. 4. John Demshar, Box 237, Presto, Penna.
Dr. št. 5. Joseph Erchul, Box 665, Soudan, Minn.
Dr. št. 6. John Kumse, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
John Kotnik, 1708 E. 32nd St., Lorain, Ohio.
Dr. št. 7. Joseph Srebernak, 511—5th St., Calumet, Mich.
John D. Zunich, 4098 E. Cone St., Calumet, Mich.
Dr. št. 8. John Cernelic, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
Frank Alich, 417 N. Millvale Ave., Pittsburgh, Pa.
Vincent Arh, 1 Nickenbach St. N.S., Pittsburgh.
Dr. št. 9. Frank Mehle, 1230 Taylor Ave., Pueblo, Colo.
Peter Culig, 1227 So. Santa Fe Ave., Pueblo, Colo.
Matt Pecjak, 233 Boyer St., Johnstown, Pa.
Val. Subic, 313—6th St., Rock Springs, Wyo.
John Putz, 402—7th St., Rock Springs, Wyo.
Andrew Barle, Box 434, Gilbert, Minn.
John Perjon, Box 744, Gilbert, Minn.
John Schutte, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
Joseph J

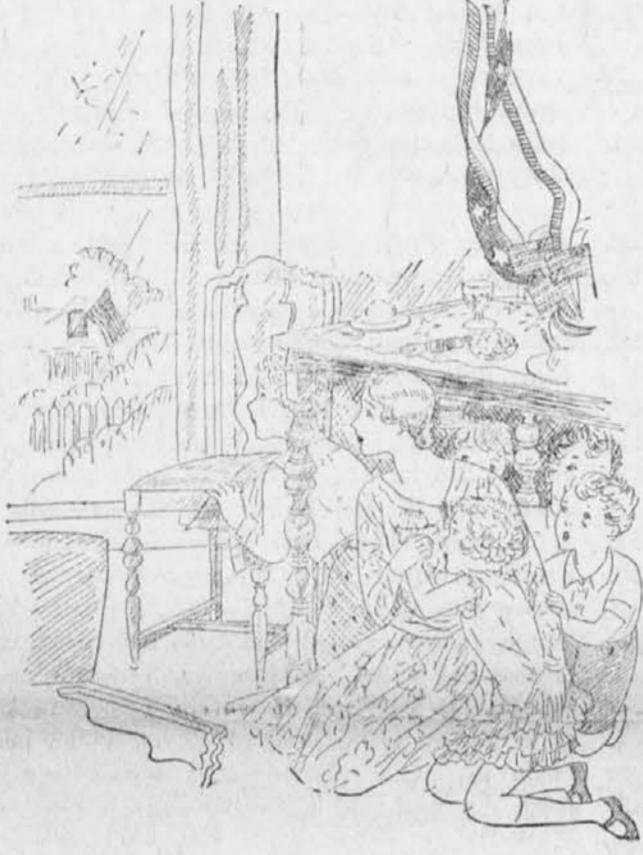
MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

THE GOOD OLD DAYS

Toot! Toot! Blare! Blare! Bang! Bang! And all sorts of loud sounds came out of a little frame house in a quiet street. Gay bunting and flags adorned the porch and lawn in front of the house, explaining the noise to passers-by. In fact, it was the Fourth of July and the Madisons were celebrating the Glorious Day in a safe and sane way.

"Fact is," said Phil Madison, "we can make pretty near as much noise as a giant cracker. Hey, Hommy, quit hitting that washboiler so hard. You'll knock the bottom out of it and then what will Mommer say?"

The kids from next door were helping the Madisons celebrate their safe and sane Fourth of July. Tad Jones, the eldest one, did not think Independence could be properly celebrated so tamely.

"Whoops!" he exclaimed. "Wish you could have been in Ithaca the year my Uncle Johnson was there. We had fifteen dollars worth of fireworks—cartwheels, crackers, Roman candles and everything. One of the rockets set fire to our old elm tree, but we soon put out the blaze. Then we did feel awful patriotic. We felt just like soldiers. Didn't they shoot off gunpowder when they fought for freedom? Sure they did. I'd risk blowing myself up to show what a true American I am."

"Aw, it's too bad, but when you come to think of it, patriotism isn't just shooting," said Phil. "Tommy, you aren't going to turn on that hose! Mommer said you shouldn't play with water."

Just then Mrs. Madison came out on the porch and called the children. She knew from experience, that the best way to celebrate anything was to have plenty of ice cream and cake.

The radio was playing The Star-Spangled Banner as the children trooped into the dining room, and Tad insisted on everybody standing up while the grand old piece was played. Tommy kept an anxious eye on his plate of ice cream, feeling sure that it would melt and dwindle away while he was paying homage to his native land.

As soon as everybody was seated, Tad began again:

"I think Grandpa is right when he says that old times are best," he said. "He used to make his own firecrackers, and some they'd buy from the Chinese."

"Chinese!" exclaimed Tommy. "I didn't know Chinese people kept the Fourth of July."

"They don't, but they knew

glorious. Remember the heroes that died for their country and for us. Many young boys hardly older than Tad gave their lives. We mustn't forget them, and we must do everything to keep our country pure and noble and great, by being good Americans, every one of us."

"Hurray! Good speech!" cried the boys, clapping loudly.

"Oh for one big grand rocket!" sighed Tad.

Just then, Bang! Bang! Two bangs just like that! They all stared around expectantly. Tad saw a neat hole in the window glass which he had not noticed before. He gave one big yell.

"Duck!" he shouted, slipping out of his chair, and pulling little Tommy down. "Duck down. Some dumb bell is firing gun this way."

Under the table sank all the patriots, including Mrs. Madison.

"It's Phil," said Mildred. "He went for the old muzzle-loading blunderbuss."

"I'll blunderbuss him," muttered Tad, crawling towards the door.

A bit of plaster fell from the wall and struck him in the back of the neck. What a yell he let out! Tommy began to cry with fright and Mildred sobbed: "I want to go home!"

"It's like the days of 1776," groaned Mrs. Madison. "Tad, please come back here."

But Tad was almost through the door, a grim light in his eyes, his lips set in a thin line.

He went swiftly to the door and peeped out. There was Phil whistling cheerfully, carrying a curious-looking short run in his hand.

Tad rushed boldly up to him and snatched the weapon out of his hands.

"Hey," protested Phil. "What's the excitement?"

"Who wouldn't be excited, you dumb bell!" cried Tad. "You're shooting up your own family, don't you know it? One bullet went right in the window and hit the wall near your mother's head. That's a nice way to keep a safe and sane Fourth of July. I'd call it dangerous and crazy. Look at all this plaster down my neck. One of your bullets whacked a big hunk out of the wall and when it fell on me I thought I had been hit by one of those big round cannon balls over at the soldiers cemetery."

Phil began running to the house, looking a bit pale, and in the dining-room he met his angry mother, who grasped his arm with a strong hand which she had inherited from her Pilgrim ancestors. The next instant Phil saw some sky rocks and stars which were not the patriotic kind.

"Mommer, wait," he cried dodging around the festive table. "I'm glad you're well and able to give me a slap, good old Mommer. But why are you mad at me? I didn't shoot in the window."

"You did so," cried Tad, coming in with the gun. "He had the gun in his hands."

"Why, Tad," exclaimed Margaret, Phil's sister, coming up from under the table, "that gun is all rusted and hasn't even got a trigger or a hammer in it. We've often played Indian with it."

Tad looked at the gun and saw that it was nothing but a rusty old barrel.

"Come here, you poor dear," cried Mrs. Madison to her wary son. "I'm sorry I was hasty."

Just then a step sounded outside and a voice saying: "Hip-hip-hurrah!" And in came Tad's grandpa waving a revolver.

"Mr. Jones!" gasped Mrs. Madison, while all the children lived under the table. "Your gun is loaded!"

"Only blanks; my dear," said the old gentleman. "A few shots to celebrate our glorious independence."

"You thought it was unloaded," said Mrs. Madison. "Look!"

She pointed at the window-pane and at the crumbling wall.

"We were all in here when it happened," she said gently.

Grandpa Jones turned pale and looked around the little group. Then he handed his revolver to Mrs. Madison, and parting his coat-tails, he sat down at the table.

"I'm cured," he mumbled hoarsely. "A safe and sane Fourth for me! Bring on the ice cream and cake!"

"Never mind, Mr. Jones," taunted Phil. "I took a licking for you."

And so one of the last of the Old Guard was converted to a "Safe and Sane," and Tad said no more about the good old days.

DNEVI

Del je pondeljek davi:
"Torek, k sredi se odpravi,
naj četrtek petka vpraša,
kaj počne sobota naša,
ali ko nedelja dojde,
z nami skupaj k maši pojde."
(Anton Funtek).

KADAR SE CICIBAN JOČE

Ciciban se emri
a dve mili Jeri.
Hitro, hitro meh za smeh,
vleci ga po vseh koteh,
meči ga ob tla, pod strop,
in ob steno, hop, hop, hop!
Pok! se meh razpoči,
smeh iz njega skoči.
(Oton Župančič).

SANJE IN RESICA

(A. J. Terbovec.)

Mali Edy je videl šele pet pomladni. O zimah ne ve dosti, ker biva v kraju, kjer so zime skoro nepoznane. Z učenostjo tega sveta so ga začeli pitati v otroškem vrtcu. Rabijo kaj-pak male žličice, torej ne morejo reševati velikih problemov. Sicer se malenčkom za to še ne mudi, kajti vse življene je še pred njimi. Edy je bolj vnet in navdušen za otroški vrtec, kot za vse univerze na svetu. Učiteljico ima zelo rad, ker jo smatra za najbolj učeno bitje pod solncem. Najrajši pa jo ima takrat, kadar njemu in ostalem drobižu prioveduje lepe pravilice. Verno posluša, in sanjave oči mu splavajo preko hribov, ki obdajajo morski zaliv, tja daleč v neznanje kraje devete dežele in se naprej.

Neki dan je učiteljica priopovedovala o vikih zlatolasih vilah, ki bivajo v deveti deželi, in se vozijo na sprechod v svetlih kočijah. Te kočije so spleteni s solnčnimi ali lunini žarkov, kolesa imajo iz zvezd in pred njimi so vpreženi lahko-krili metuljčki. Povedala je,

da so vše zelo lepe dekllice, ki ljubijo pridne otrroke in jih v tihih nočeh uspavajo in zazibljejo v pestre sanje. Edy si teh zlatih kočij ni mogel predstavljati drugače, kot neke vrste avtomobile. Te je videj vsak dan, drugačnih vozil pa ne. Povedal je svoje mnenje učiteljici in ta je s smehom dejala, da so se tudi vše morda že modernizirale in se vozijo v svetlih zlatih avtomobilih. In Edy je važno in globoko premisliščo o tem.

Naslednjino noč je Edy vrskal in se smejal v spanju, da je buhil ostalo družino. Drugi dan je priopovedoval učiteljici, da je ponoc privozila s svetlim avtomobilom zlatolasa vila k njegovi posteljici in ga povabila seboj. Nič se ni bal, kajti vila je bila zelo ljubezljiva in mu je obljudila, da ga popelje seboj v deveto deželo. Prisedel je, in zavozila sta po belih cestah, nato preko zvaliva, in končno kar po zraku čez tiste hribe, ki čuvajo vhod v deveto deželo. Pristala sta v oranžnem gaju, kjer je ležalo v travni vse polno duhotečega sadja, nato preko z valova.

Naslednjino noč je Edy vrskal in se smejal v spanju, da je buhil ostalo družino. Drugi dan je priopovedoval učiteljici, da je ponoc privozila s svetlim avtomobilom zlatolasa vila k njegovi posteljici in ga povabila seboj. Nič se ni bal, kajti vila je bila zelo ljubezljiva in mu je obljudila, da ga popelje seboj v deveto deželo. Prisedel je, in zavozila sta po belih cestah, nato preko z valova.

(Gornjo pesem je zložil pesnik Simon Jenko. Prevvel v angleščino in priobčil jo je v knjigi "Slovene (Jugoslav) Poetry" slovensko-ameriški pesnik in skladatelj Mr. Ivan Zorman v Clevelandu. — Op. urednika).

— o —

NAŠ MAČEK

Naš maček je ljub'co imel,
vasovat noč vsako je šel;
prišel je domu ves zaspan,
ko mežnar odzvonil je dan.

Zbolela je ljub'ca močno,
o joj, če več zdrava ne bo!
Naš maček je jokat' začel,
nobene več miši ni vjel.

In ko mu res vzamejo smrt,
okoli se plazi potrt,
življene sovažit' začne —
v soboto obesil se je.

To žalost v eksemplju povem
neskrbnim vam mladim ljudem:
Ce dolgo živet' vam je mar,
zaljubit' se nikdar nikar!

OUR TOMCAT

Our tomcat on loving was bent
So each night a-courting he went,
He came home with many a yawn
As the church bell was sounding the dawn.

An illness his sweetheart befell,
Oh, woe, if she didn't get well!
Our tomcat could now only cry,
For mice he no longer would try.

And when his beloved really died,
Dejected he crept round and sighed,
He hated a life without hope —
He ended it all with a rope.

I tell this example so sad
To you, careless maiden and lad:
If you would live long and be gay,
The love-game you never should play.

(Gornjo pesem je zložil pesnik Simon Jenko. Prevvel v angleščino in priobčil jo je v knjigi "Slovene (Jugoslav) Poetry" slovensko-ameriški pesnik in skladatelj Mr. Ivan Zorman v Clevelandu. — Op. urednika).

KAKO SE ŽLICA DRŽI

Dete moje primi žlico
z desno roko, ne z levico!
Desna roka — prava,
leva — potoglav;
desna roka — vgodna,
leva je nerodna:
ali kdor oberoč dela,
dosti ima pila, jela,
zlate kaše, kruha, vina,
on in njega vsa družina.

(Fran Levstek).

KRALJ MATJAŽ

Kralj Matjaž, junak slovenski,
Kralj Matjaž, ki vgori spi,
strašne sive brke ima,
dolge cele vatle tri.

Milijon vojakov ima,
vsi krog njega zbrani so,
radi bi se vojskovali,
pa preveč zaspani so.

Jaz pa sedem na konjica
in pojaham v goro to
in pocukam kralj — Matjaža
za muštace in brado!

(Vida Jerajeva).

obročev. Izprva kar verjeti ni mogel, da je zanj. Potem si ga je z očesom veščaka od vseh strani ogledal in zlezel vanj. Ej, to je bilo vožnje, še dosti več, kot v sami deveti deželi.

Poglejte ga, kako je srečen, dasi je njegova deveta dežela omejena le na dvorišče in na bližnje obcestne hodnike. Včasi se v "potovanje" tako zaveruje, da kar zaspri v avtomobil, in ga je treba nesti v posteljo. In najlepše je, da se vedno veruje, da mu je avtomobil poslala lepa zlatolasa vila iz devete deželi.

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,

Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIĆ

English Version By John Movern

(Continued)

Had old Kozjak left any estate to his son Peter, the latter would not have cared much for it; he might have sold it as Esau sold his birthright to Jacob, for a mess of pottage. Seeing that he had no place nor future anywhere, he began brooding over this and his heart became still more gloomy. Strictly speaking, he was not badly situated. He did not have to worry in the least, for his brother, Marcus, who came home from Germany, provided him with a safe and well-fortified place in which to live. But lord Peter had made up his mind that he should become a Lord in his own right, and out of his learning he imagined that he read in the heavenly stars that some day he might yet become rich and independent.

Men who already have their hearts spotted with other sins can easily become greedy for worldly wealth. Peter was one such man. In the bottom of his heart a desire and greed for wealth were born, but he would tell them to no one, only to the walls of his room, and they would have been buried so that the world would never have known of them had Peter himself not later revealed them publicly.

CHAPTER II.

About fifty years before the occurrences of our story took place, gypsies came into Slovenian lands. Before then they had not been known in Europe, and even today we do not know definitely wherefrom they originally came. Historians today tell us that the foreign races which migrated into Europe in the aboriginal period, were of brown color, that they wore strange costumes and spoke foreign languages. These peculiar people, whom we today called gypsies, introduced themselves to the people of Europe as Christians and said that they came from Egypt. In prehistoric times they might also have had kings of their own, but they had eventually scattered themselves into small bands throughout the whole of Europe, where they robbed and cheated the natives so that the people everywhere became bitterly aroused against them.

One summer evening when the sun was scarcely three degrees above the horizon, a band of gypsies had pitched their tents in the bushes below the Castle Kozjak. Dirty sheets were spread over a smoke-seasoned wooden framework. In front of the tent they had a fire, upon which they were cooking their meal in a large overhanging kettle. The cook was a young curly-haired gypsy boy, busy in stirring the food in the kettle with a wooden pot-laddle. Beside him was a young dark-eyed girl actively engaged in barbecuing a piece of stolen meat. Most of the gypsies had gone to the neighboring villages to beg and to cheat the people, and the few who remained were in the tents. But they were steadily and constantly returning home to their tents — their sacks full of bacon, butter and various other miscellaneous things.

The chieftain was a strong and powerful gypsy who had very sharp eyes. He was the father of the young curly-haired cook. Now he called the boy to come over to him. The boy obeyed his father's request and followed him some distance from the tents. When they passed the horses and donkeys used by the gypsies for beasts of burden, they stopped and began to talk.

"Listen, boy," said the chief to his son, "if you go up to that castle today, you can easily get a fine horse. As to how you can get it I will tell you in a few words. So don't be afraid to go up to the castle. In order that we may carry this plan to a successful termination we must do this: I will help you out in the undertaking. In order that we may enter the stable, untie the first horse by the door, a bay mare, and take her out to the big gate where I shall be waiting for you. I will do the rest after I shall have got the horse."

"Father, I will do it. Did you say the horse would be mine?"

"You shall ride her," said the father. "Tomorrow we shall go to another country where no one will know whose horse is. As

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

Export, Pa.

but mother said:

"No, girls of eleven don't stay up till twelve."

I solemnly went to bed, but did I sleep? No, not me. After mother thought I was asleep, she quietly brought the mysterious box into my room.

She didn't catch me that time," I thought. I waited for an hour or so, then arose and switched on the light. I went about so quietly, oh so quiet. The boards were off and I was ready for the gift but no, only paper, still more paper and more. How long was it going to last? Paper, paper. There must have been yards and yards of it and somebody had played a joke, but lo and behold a red heart-shaped box presented itself. A faint odor reached my nose of what? Onion. Oh, I wish I had known that person who sent it! Never have I found it out yet.

Elizabeth Peternel (Age 13),
Lodge No. 2 J. S. K. J.

DEATH FOR A CHICKEN

Johnnie's birthday was just a day off and everything was planned but the chicken. The fated chicken sat on one corner of the coop with a look of distress. He wrung his hands (wings) in despair and tears flowed continually. Not for a moment did they cease. Suddenly the despairing one stiffened up and tried to be brave, but he could not keep back those ever-falling tear drops.

His personal appearance was a sight to see. Dirt on his face, feet and body; feathers ruffled and torn on anger. This was unusual. Up to now he had always been spick and span. Now, he cared for nothing, but dear life.

Old Cock strutted proudly into the room feeling as if he owned the world. A surprised look stole over his face as he noticed the weeping chicken.

"Why, why, what's the matter, Mrs. Cicken? You ought to be glad."

The depressed slowly managed to rise and with a hoarse voice answered: "Woe is me! Tomorrow I'm to be eaten! Imagine to be eaten! Oh! I wish I had never been born!" Oh, oh! What shall become of me?" The tears started to flow in torrents and his eyes bulged as if to be torn from their sockets.

His master was already after him with a knife. Up on the roost he flew and down again, but his master was too quick. The chicken uttered his last words with a gulp of tears. His life was ended.

Now, you Nova Doba readers if you're one of those heartless animal killjoys, won't you stop your pranks on the dumb animals.

Amelia Peternel (Age 10),
Lodge No. 2 J. S. K. J.

Export, Pa.

This is my first letter to Nova Doba. Many times I thought of writing, but I never could get started to write a letter.

This was my first year that I went to High School. I like to go to school. Our school was out on June 1st. In school I took only four subjects, I didn't take Latin. I passed in the four subjects. I had four teachers, for every subject another teacher.

I like when we have vacation, because I like to stay at home, in the mornings I hear the beautiful birds sing. In the morning I feed our chickens.

The month of June is the month I like. That is the month of roses. We have pink and red roses. And many other flowers bloom in the month of June.

I have a small garden, and I always get some plants to plant them in my garden. A small garden is nice to take care of.

We have many strawberries in our garden, they get ripe in the month of June. Oh, boy, the strawberries jam is good.

Early in the mornings many birds come flying around our place and they sing beautiful. Gee I like to hear birds sing. My brother put a bird house in our trees. So some blue birds made a nest in it. One day he said, there was five young birds in the nest. So he went to see the birds many times, then one morning he went to see if the young birds are still in, then he saw that they flew out. A little later I saw that our cat had one in his mouth. I then quick told that to my brother, and he did get angry at the cat, he was so angry and just wanted to kill him.

One day I saw in the Nova Doba that a man saw a big nest and he thought of breaking it so he did. And you would be surprised what he found between the wires of the nest, a twenty dollar bill. Boy, wasn't he lucky!

I think this is all for this time. I will try to write more the next time.

Hoping this letter don't go into the waste paper basket.

Best regards to all the members of the J. S. K. J.

Julia Kern (Age 15),
Lodge No. 116 J. S. K. J.

THE STORY OF AN UMBRELLA

I am an umbrella. I have a home with some polite people who handle me very carefully. I go out on rainy days and the rain beats me very hard. Once in a while I am taken out on hot days to be used as a sun umbrella. This I like much better than being out in the rain.

I am kept in a clothes closet. Sometimes I am knocked down.

Once a lady came over to borrow me. I wasn't much pleased to go with her for I was afraid she wouldn't treat me very well. I soon found out that she was a very cruel lady for she let the children play with me. They didn't handle me nicely at all. In a few hours I was broken. The lady brought me to a shop where I was mended, but I don't look very nice now. I am now a mended umbrella.

Frances Zganjar.
Lodge No. 20 J. S. K. J.

Joliet, Ill.

Dear Editor:

This is my first letter to the Nova Doba, and I hope you will be pleased with it and not to throw it in the waste basket. My story is as follows:

"Betty's Reward."

Betty was a little girl about six years old and her brother was eight.

Tom found a dollar, but would not give it to his mother, nor to his sister, because he was jealous.

One day as they were walking home from school just as usual, she told Tom to walk ahead slowly, because she saw something. She pick it up and called Tom to help her. He said as she told him and helped her carry it home.

They showed it to their mother, Betty's mother said she was going to return it. The next day Betty and her mother went to the owner. He offered Betty \$500. He said that there were lot of precious metals in the purse.

Cathrine Canko.
Lodge No. 66 J. S. K. J.

Lorain, O.

Slovenci v Lorainu nismo imeli nobene zabave skupaj na 4. julija, samo nekaj ipavskih družin se je zbralo na Kusovi farmi in mislim da so se dobro imeli. Kakšnih osemnajst družin je šlo pa v gozd pri "Pearl Ave," z lunachom in tistim, kar morajo imeti moški, da veseli postanejo. Zabavali smo se jeko fino, godbo smo imeli tudi, in smo na travi plesali. Moški so baseball igrali, kedaj se bo do pa z našim C. in M. skušali niso povedali. Tudi "Duck on a rock" so igrali. To je bilo dosti za smejeti se. Fantje in dekleta smo žogali, da me je zjutraj vse bolelo. Slike smo tudi vzeli in so vse dobre. Ne samo to, pa "fire crackers" so tudi pokali. Vsi so bili zadovoljni in so rekli, da bo spet kmalu treba imeti tak piknik.

Angelina Inama, 9845; Cecilia Rostohar, 9846; Margaret Rostohar, 9847; Louis Shray, 9848; Mary Shray, 9849; Raymond J. Jersin, 9850; Mary Kucler, 9851; Agnes Kucler, 9852; John Kucler, Jr. 9853; Frank Kucler, 9854; Louis Kucler, 9855; Charlie Zupancic, 9856; Frances Kucler, 9857; Margaret Kucler, 9858; Raymond Primozich, 10109; Dorothy Svigel, 10110; Rudolph Judesh, 10111; Helen Evanetich, 10112; Mary Papesh, 10113; Philip Papesh, 10114; Frank Papesh, 10115.

Društvo št. 25. — Edward Knaus, 10319; Dolores Ellerisch, 10320.

Društvo št. 26. — Steve Kovacic, 10321; Keda Kovacic, 10322; Margaret Kovacic, 10323; Mary Pavlakovich, 10324; Katarina Pavlakovich, 10325; Anna Kovacic, 10326; Rose M. Brozic, 10327; Mary F. Spehar, 10328; Anna Spehar, 10329; Rita Pavlakovich, 10330; Rose Sodetic, 10331; Mathew Sodetic, 10332.

Društvo št. 27. — Tony Zupancic, 9859; Edward Persin, 9860; Margaret Jamnik, 9861; Pauline Redek, 9862; Paul Redek, 9863; Mary Hreczuck, 9864.

Društvo št. 28. — Max Prelip, 10363; Frank J. Sajevetz, 10364; Albert Bradach, 10365; Rose Bradach, 10366; Emma Bradach, 10367.

Društvo št. 31. — Albert Vidmar, 9892; Antonia Marinic, 9893; Frank Samsa, 9894; John Rednak, 9895; Anna Bayuk, 10211; Mary Bayuk, 10212; Anthony Bayuk, 10213; Joseph Bayuk, 10214.

Društvo št. 33. — Charles Oblak, 10299.

Društvo št. 36. — Dorothy Brezovic, 10045; Lillian Brezovic, 10046; Frances L. Strel, 10047; Edbin E. Spendal, 10048; Naldi N. Brezovsek, 10049; Dorothy F. Brezovsek, 10050; Billy M. Brezovsek, 10051; Thomas A. Birk, 10116.

Društvo št. 37. — Fred S. Mrhar, 10333; Robert J. Starc, 10334.

Društvo št. 42. — Helen Adamich, 9969; Opal L. Adamich, 9970; Betty J. Adamich, 9971; Frederick Perse, 9972; Elizabeth Perse, 9973; John Peterlin, 9974; Theresa Rupar, 9975.

Društvo št. 43. — Joseph Juricich, 9896; Edward Strainer, 9897; Dorothy Strainer, 9898; Emma F. Novak, 9899; Anna L. Percich, 9900; Mary E. Novak, 9901; Mike Tursich, 9902; Joseph Tursich, 9903; Stephen (Dalje na 8. strani)

GEORGE KOZJAK

(Continued from Page 2)

pile and not very long thereafter his son was standing upon the wall.

"Can you see the horse stable," asked the father, from below the wall.

"I do, and I also see my mother in the yard," replied the lad upon the wall.

"I want you to go into that stable and to take out one of the horses and bring her to the gate. You must do this very quietly. If you make a failure in this undertaking, you had better look out." Thus the old man whispered to his son upon the wall. However, the lad did not seem to listen to all that the old man had said, but swiftly disappeared from the wall into the Lord's yard.

Just as the lad entered the yard, the old gypsy woman began to divert the attention of the servants at the rear of the horse stable. At first she talked to only a few men, but these men began calling the other servants to come over, so that the old woman soon obtained a large audience.

The gypsy woman was an interesting talker. All the servants listened to her stories very attentively and thought her to be a wonderfully learned woman.

After listening to her a while one of the servants finally asked her: "Where are you gypsies from, anyhow?"

"We have come here from the Egyptian lands, which are far away from here," said the gypsy woman, glancing sideways toward the horse stable. "From the Egyptian lands," she continued, "and I suppose you all know where that country is."

"Well, I have heard that country mentioned in sermons and that's all," said an old servant. "In the past I have had the opportunity of being in a great many places throughout the world. I have been in several places in Germany. When our army, under the command of our late Lord, went to war to Croatia and to Bohemia, I also had the opportunity of visiting a great many places in those countries. But I must frankly confess that I have not yet been in Egypt."

"I presume Egypt must be beyond the ninth ocean," interposed a third servant.

"You are right," replied the gypsy woman. "At one time, St. Joseph and St. Mary, with their child, Jesus, roamed to Egypt. I suppose all you man have heard about that. Upon their arrival in Egypt they looked for a shelter where they might rest after their long and tedious journey, and it was our forefathers who refused the Holy Family a lodging. As a punishment for the sin committed by our forefathers we must roam about the world for seven long years."

"Do you mean to say that you must roam about the world seven years only?" remarked one of the servants, and then continued. "If that's the case, then it is about time that you should be driven out of the country, because you have not roamed about the world only seven years, but you have been around here ever since I have had my teeth in my mouth."

Hearing this remark by one of their numbers, the servants in the crowd began to laugh loudly.

"Will you kindly have patience with me and allow me to proceed," said the woman. "Do you think for a single moment that we should not like to go home if we could. Certainly we would if we could, but there are several obstacles which prevent us from leaving this country. My friend, I doubt very much as to whether or not you thoroughly comprehend what I am telling you."

"Say," interposed the fifth servant. "You pretend to know more than any one of us here? Perhaps you are one of those wonderfully learned persons like our Lord" . . . in uttering the last word, he paused for a moment and looked around to see whether there was anyone around whom he would not want to overhear him, and then continued: "I meant our Lord, Peter, who is so wonderfully learned, that he even knows how to read and he also understands the stars." (From this story we can readily see how ignorant were the Slovenes in those days. Only aristocrats knew how to read and write; other people were illiterate.—Translator.)

"My friend," said the old woman, "I wish you would give me your palm so that I may tell you all about your past and your future life."

(To be continued)

PREGLED STANJA IN NARAŠCAJA MLADINSKEGA ODDELKA

Leto	Stevilo članov (ic)	Skupno premoženje
1914	590	279.90
1915	341	684.01
1916	504	1,384.21
1917	1907	3,471.32
1918	2623	5,903.66
1919	3068	9,916.37
1920	3206	14,003.22
1921	3445	17,904.45
1922	3763	22,933.31
1923	4008	26,083.74
1924	4822	36,089.09
1925	5365	41,625.83
1926	5845	50,235.67
1927	6389	58,418.19
1928	7008	63,128.43
30. jun.		2,011,394.00
		Skupna svota zavarovalnine članskih certifikatih mladinskega oddelka dne 30. junija 1928

2,011,394.00

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Volume IV.

83

NO. 29

DANAŠNJA IZDAJA "NOVE DOBE"

Glavni odbor J. S. K. Jednote je na svoji letni seji meseč januarja t. l. določil, da izide o priliki tridesetletnice Jednote njeno uradno glasio na 32 straneh. To izdajo, ki je tiskana v štirih delih po osem strani, imajo čitatelji zdaj pred seboj. Glasom sklepa glavnega odbora, je tiskan en del na boljšem papirju. Dotični del vsebuje jednotino zgodovino in slike njenih reprezentantov, bivših in sedanjih, to je prvih in sedanjih glavnih odbornikov, in slike nekaterih konvencij. En del vsebuje zgodovino in slike nekaterih društev. Prvi del predstavlja tedensko uradno glasio organizacije, večina četrtega dela pa je napolnjena z oglasi.

Večino člankov je napisal urednik sam. Največji prispevki je poslal sobrat Joseph Pishler, glavni tajnik, ki je spisal obširno jednotino zgodovino. To je v enem oziru najvažnejši spis, in sobrat glavni tajnik zaslubi vse priznanje za sestavo istega, posebno, ker je moral to opraviti poleg svojega velikega vsakdanjega dela. Zanimiv članek je dalje poslal sobrat Anton Zbašnik, glavni predsednik J. S. K. Jednote. Kraje članke so prispevali tudi nekateri drugi glavni odborniki. Več ali manj oglasov so nabrali odborniki različnih krajevnih društev. Največ sta jih dobila sobrat Anton Zbašnik, glavni predsednik in predsednik društva št. 26 v Pittsburghu in sobrat Philip Fister, predsednik društva št. 25 v Evelethu. Oгласи bodo pokrili del stroškov za povečano izdajo lista, ob enem pa bodo gotovo v korist oglaševalcem, ker to številko bo nedvomno spravil marsikater član, zato je bolj trajnega pomena, kot navadne tedenške izdaje. Skico slike za celno stran drugega dela je, na prošnjo urednika, napravil sobrat Louis F. Truger, član društva Ilirska Vila, št. 173 v Clevelandu.

Vsem, ki so dejansko, z nasveti ali kakorkoli pomagali pri ogromnem delu, se urednik na tem mestu najprisrenejše zahvaljuje. Vsaka pomoč je bila toliko bolj dobrodošla, ker je moral urednik pripraviti in urediti gradivo za to obširno izdajo poleg običajnega tekočega dela, ki je bilo zadnjih šest mesecev itak skoro dvakrat tako veliko, kakor druga leta v odgovarjajočem času. To zadnje imenovanje okolnost naj člani vpštevajo, če se jim morda zdi, da slavnostna izdaja ni tak, kakor so pričakovali, in če ni tako perfektna, kakor je urednik želel, da bi bila. Velika večina dela, ki je v zvezi s tem, je bila izključno na ramah urednika-upravnika, ki pri najboljši volji ne more delati čudežev.

Namen slavnostne izdaje uradnega glasila je seveda v prvi vrsti proslaviti tridesetletni jubilej J. S. K. Jednote in predočiti članstvu njen početek, rast in razmah. Dalje je namen dati nekako zadoščenje tistim članom, ki so za organizacijo delali in še delajo vneto in nesebično, kajti doseženi uspehi so najlepše zadoščenje. Končno je namen slavnostne izdaje kolikor mogoče popolno predočiti našo organizacijo tistim rojakom, ki so še izven nje, pa bi bili lahko njeni člani. Namen je torej pokazati tudi prospektivnim članom, da J. S. K. Jednota zavzema odlično mesto med slovenskimi podpornimi organizacijami te dežele in da vrši plemenito delo med našimi naseljenci in njih naraščanjem. In ako jubilejna številka Nove Dobe doseže le del teh ciljev, je bila v polni meri vredna izrednega dela, truda in stroškov.

VAZNO ZA DELEGATE IN DELEGATINJE XIII. REDNE KONVENCIJE J. S. K. JEDNOTE

Cenjena delegacija:-

Poročano je že bilo v Novi Dobi glede skupnega potovanja in glede izrednih cen, katere zamorejo dobiti delegati in delegatini, ako se vzame vozne listke na obe strani. Obširno poročilo podal je sobrat glavni predsednik Anton Zbašnik in tudi jaz kot predsednik odseka za sprejem delegacije v pripravljalnem odboru za konvencijo. Od moje strani nisem zamogel podati vseh podrobnosti, ker onočasno še nisem imel vseh informacij pri rokah; zato jem sedaj poročati cenjeni delegaciji in glavnim odbornikom, sklep našega pripravljalnega odbora za konvencijo J. S. K. Jednote.

Cenjene sobrate delegate in sestre delegatine se prosi, da odpotujejo od svojih domov pravočasno, da dospete v Duluth, Minnesota, v nedeljo zjutraj dne 29. julija. V Duluthu bo živel poseben vlak (Special Train) za na Ely, in ta poseben vlak bo odpeljal iz Dulutha ob 19. uri dopoldne istega dne ter bo dospel na Ely ob 2. uri popoldne. Tukaj na Ely bo na delu poseben odbor za sprejem delegacije in za odkazanje stanovanj. Kličem vsem: Na veselo svodenje!

JOSEPH L. CHAMPA.

predsednik odseka za sprejem delegacije, 416 E. Camp St.,

Ely, Minnesota.

P. S. Na posebnem vlaku se lahko vozijo tudi drugi člani in rojaki. — J. L. C.

PREGLED RAZVOJA JSKJ V ČLANSTVU IN PREMOŽENJU

Leto	Število članov(ic)	Stanje blagajne koncem vsakega leta
1898	Ni rekorda	
1899	Ni rekorda	1,245.35
1900	Ni rekorda	1,550.58
1901	1,262	1,836.04
1902	2,582	3,031.37
1903	2,400	3,035.93
1904	2,307	4,547.62
1905	3,198	6,338.77
1906	6,477	12,884.83
1907	7,084	21,535.13
1908	6,919	24,686.67
1909	7,451	34,042.87
1910	7,897	35,945.37
1911	7,679	58,592.62
1912	7,947	79,739.31
1913	8,396	115,531.70
1914	7,567	142,295.30
1915	7,284	191,627.87
1916	7,322	213,456.64
1917	7,674	252,487.59
1918	7,844	285,734.37
1919	7,695	359,397.49
1920	7,879	381,209.03
1921	8,273	464,596.02
1922	8,575	533,473.04
1923	8,901	559,175.33
1924	9,857	684,350.70
1925	10,830	789,353.62
1926	11,633	895,709.25
1927	12,426	987,512.01
1928		1,021,791.81
30. junija	12,841	3,250,394.86
Skupaj izplačanega v podporah do 30. junija 1928.....		10,213,500.00

STRAST POTOVANJA
(Nadaljevanje iz 1. strani)

mil, ni nič kaj posebnega. Kadar je dva ali tri dni časa, se pa prevozi po parsto milj, kajti države kar tekmujejo med seboj, katera bo zgradila lepeste.

Za človeka, ki si more privoščiti par tednov počitnic na leto, in ki rad potuje, nudi avtomobil mnogo užitka. Tisoč milj daljave lahko prepotuje, ne da bi mu bilo treba gledati na železniške zveze, ustavi se, kjer se mu ljubi, ogleda si različne kraje in ima neke vrste piknik vsak dan. Stotisoč Američani potujejo tako vsako leto. Mnogi vamejo seboj šotor, ki ga zvezemo seboj šotor, ki ga zvezemo postavijo v kakšnem prijaznem kraju ob potoku, kjer si skuhajo kavo, opraziojo slanino ali kaj podobnega, če so daleč od mesta ali če se jim ne ljubi prenočevati v hotelju. Tuintam je dober ribolov, drugod se nudijo druge naravne privlačnosti. Pogrešiti je treba seveda marsikater udobnost doma, toda po dolgih mesecih monotonosti se nekoliko "ciganskega" življenja skoraj vsakemu prileže.

Ze sama izprememb razmer poživi in po-

mače prebivalstvo, da turiste pride človek v dotiku z različnimi ljudmi in sposna, da niso nič slabješi od njega; ceniti se navadi vijudnost in male usluge. Duševno obzorje se mu razširi, saj se mu zdi, da je vso dežela njegova, da je povsod doma. Potovanje je šola in razvedrilo ob enem.

Mnoge države si prizadevajo, da privabijo kar največ turistov in letoviščarjev, ker vedo, da jim to pomaga na ugledu in še bolj na financah. Mestne in druge oblasti apelirajo na do-

(Dalej na 5. strani).

DO SEDAJ PRIGLAŠENI DELEGATI
(Nadaljevanje iz 1. strani).

- Dr. št. 87. Robert Kunstelj, 8405 Halls Ferry Rd., St. Louis, Missouri.
 Dr. št. 88. Matt Penica, Klein, Mont.
 Dr. št. 89. Joseph Pečnik, P. O. Box 296, Gowanda, N. Y.
 Dr. št. 90. Valentine Orehek, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
 Dr. št. 92. Anton Anzelc, 322 Main Ave., Rockdale, Ill.
 Dr. št. 94. Frank Nagode, 913 McAlister Ave., Waukegan, Ill.; Paul Bartel, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
 Dr. št. 99. Frank Macek, R. F. D. 10, Crafton Branch, Pittsburgh, Penna.
 Dr. št. 101. Andy Spendov, Box 892, Walsenburg, Colo.
 Dr. št. 103. Anna Pierce, 760 E. 152nd St., Cleveland, Ohio;
 Johanna Pust, 15708 School Ave., Cleveland, Ohio;
 Fred A. Vider, 2718 So. Avers Ave., Chicago, Ill.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odbornik:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
 Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
 Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.
 Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVER, 412—12th Ave., E.
 Duluth, Minnesota.
 Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank
 Bldg., 800 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLPH PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
 1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
 2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHEVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
 1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
 2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
 3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
 4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne posiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bomošči spričevala naj se pošilja na vrhovnega državnika.

Dopisi, društvena naznala, oglasi, naročnina nečlanov in izpolnilci članov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se pripravlja vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani in 8 članicami.

Dr. št. 105. John Petritz, Jr. 2217 Leatherwood, Butte, Montana.

Dr. št. 106. Joseph Jeran, Box 307, — 8th St., Davis, W. Va.

Dr. št. 107. Louis Zubukovec, 301 E. 4th St., Duluth, Minn.

Dr. št. 109. Frank Grivec, Box 175, Keewatin, Minn.

Dr. št. 110. Tom Vucinovich, Box 83, Elcor, Minn.

Dr. št. 111. John Vidrich, 505 Elm St., Leadville, Colo.

Dr. št. 114. Matt Baldine, Jr. 442 Sheridan St., East, Minn.; Ivan Tauzell, Ely, Minnesota.

Dr. št. 116. Alexander Skerl, Box 666, Export, Penna.

Dr. št. 118. Matt Karcich, Trinidad, Colo. (Pooblaščenec)</p

IZ URADA GL. TAJNIKA

NAZNANILLO!

Revizija knjig in računov J. S. K. J. se prične v glavnem uradu dne 24. julija. Sobratje nadzorniki, glavni predsednik in glavni blagajnik, se snidejo v Duluthu, Minnesota, dne 23. julija zjutraj, v svrhu pregleda in štetja jednotin obveznic. Vsi omenjeni odborniki so prineseni biti na mestu ob določenem času.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Pishler, gl. tajnik.

XIII SEZNAM DAROV ZA STRAJKARJE

Društvo sv. Štefana št. 11, Omaha, Nebraska, \$10.00. Skupna slovenska društva v St. Louis, Mo. (Poslal blagajnik društva sv. Alojzija št. 87, br. Anton Nabrgoj, \$100.00. Skupaj, \$110.00. Poprej prejeto, \$2,424.77. Skupaj do sedaj prejeto, \$2,534.77.

Joseph Pishler, gl. tajnik.

DELEGATOM IZ ZAPADA

Tu navajam nekaj pojasnilev, ki bodo potovali iz zapada skozi Omaha, Nebraska. Za tiste, ki potujejo skozi Denver, Colo., je najbolj priporočljivo, da vzamejo Burlington železnico do Omahe, od Omahe do St. Paul, Chicago North Western železnico, od St. Paula do Dulutha pa North Pacific železnico.

To se razume tako, da kupijo le en vozni listek, toda zahtevajo, da jim da te proge. Iz Denverja do Dulutha in nazaj sta vožnja \$62.00. Ako bi se odločili za Burlington železnico iz Denverja, je najbolje odpovedati od tam 27. julija ob 2:45, in se dospe v Omahe drugi jutro ob 6:30. Iz Omahe pride vlak ob 7:35 zjutraj in dospe v St. Paul, Minn., ob 7:25 na večer. Od tam gre vlak Northern Pacific železnice ob 1:59 zvečer in vas pripelje v Duluth, Minn. ob 6:30 zjutraj, iz Dulutha na Ely odpelje poletni vlak ob desetih dopoldne nedeljo 29. julija.

Sledijo vozne cene za Ely, Minnesota in nazaj (round trips) iz mest:

—

Denver, Colo. \$62.00

Pueblo, Colo. \$62.00

Rock Springs, Wyo. \$78.15

Diamondville, Wyo. \$80.93

Roslyn, Wash. \$75.60

Helena, Mont. \$65.10

Aspen, Colo. \$81.20

Kansas City, Kans. \$35.00

Mineral, Kans. \$42.85

Washoe, Mont. \$65.10

Salida, Colo. \$68.40

Trinidad, Colo. \$67.40

Midvale, Utah \$78.15

Helper, Utah \$78.15

Klein, Mont. \$65.10

Walsenburg, Colo. \$65.00

Morley, Colo. \$68.20

Canon City, Colo. \$64.40

San Francisco, Cal. \$99.00

Eumelaw, Wash. \$75.60

To sem napisal, ker mi je znano potovanje, posebno iz Omahe do Ely, Minn., kjer sem večkrat potoval s temi in drugimi vlaiki. Od moje strani našene proga najbolj priporočam, ker imajo najboljše zvezne. Cena je pa enaka na vseh železnicah. Toličko v pojasnilo delegatom in delegatinjam, ki bodo potovali na konvencijo iz zapada preko Omahe, Nebraska.

Frank Škrabec,
1. nadzornik JSKJ.

DOPISI

Sharon, Pa. Dolžnost me veže, da se v menu društva Sloga, št. 174 JSKJ najlepše zahvaljujem vsemu cenjenemu občinstvu za poset veselice, katero so priredili tri tukajšna društva skupno s Slovenskim Domom na dan 4. julija. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotika. Povabljeni so bili trije zunanjji govorniki, pa se niso

vsiti odzvali. Naš glavni predsednik nam je zadnjo uro sporočil, da ne more priti, radi obilega predkonvenčnega dela. Mi smo to radi verjeli, toda prav bi bilo, da je postal kakšnega namestnika, kakor je to storila SNPJ, ali pa bi bil poblastil kakšnega našega člana, da ga zastopa. To je sicer storiš, toda prepozno, ker domač govornik nima pravega pomena, ako nima na razpolago par tednov časa, da nekoličko prouči zgodovino. Druga dva govornika, namreč Ivan Molek iz Chicaga in Frank Kerže iz Clevelandja, sta se dobro obnesla. Prvi nam je dosti lepega in poučljivega povedal, samo pretiho je govoril, da ga občinstvo v ozadju ni dobiti razumelo. Mr. Frank Kerže pa je govoril glasno, da so ga slišali dva bloka daleč od dvorane; povedal je marsikaj zanimivega, kar nam bo ostalo v spominu. Obema govornikoma se zahvaljujem za trud, cenjeno občinstvo pa prosim, da oprosti našemu gl. predsedniku A. Zbašniku, ki se priredevali in mogel udeležiti, vsled brekevle zaposlenosti. Mora se pač pripraviti za konvencijo z različnim gradivom in priporočili.

Tem potom se zahvaljujem tudi članom in članicam društva št. 31 in 262 SNPJ in delničarjem Slovenskega Doma, ki so se udeležili naše skupne veselice in pripomogli k dobremu uspehu. Priznanje gre tudi našemu predsedniku Petru Sečniku, ki je prvi sprožil idejo za skupno veselico pri društvu 262 SNPJ. Tozadevni predlog je bil sprejet in odbran je bil odbor 12 mož, to je ob vsakega društva po trije. Vsi ti možje so imeli dosti dela, da so zamogli občinstvu postreči. Skupni odbor s povabljenimi govorniki je imel skupen obed. Hvala vsem sestram in bratom, ki so prispevali različne zemeljske dobre za pogostitev; seveda gre hvala tudi tistim, ki niso pozabili na mokre dobrine.

Cisti dobiček veselice, ki se je razdelil enako na vsa tri društva, je bil dosti povoljen, torej se že enkrat zahvaljujem vsem, ki so posetili to prireditve, zahvaljujem se govornikom za njih trud, zahvaljujem se vsem, ki so kaj prispevali, bodisi v jestvinah, pičaji, smotkah itd. Zabava je bila izborna in prireditelji so z uspehom zadovoljni. Kaj več pa ne moremo zahtevati.

* Z bratskim pozdravom
Anton Zidanšek,
tajnik dr. št. 174 JSKJ in član veseličnega odbora.
(P. S. V smislu sklepa glavnetga odbora razprave o pravilih izostanejo, ker ste že dvačrat prej razpravljali o dotednem predmetu. — Op. urednika).

S pota.

Dne 7. julija je v Ely, Minnesota, preminil rojak John Prijatelj, po domači Sinovec, doma iz Ribnice na Dolenjskem. Star je bil 63 let, v Ameriki, in sicer tu na Ely je bival 38 let. Zapušča soprogovo in več otrok. Pocojnik je delal v železniškem rudniku do zadnjega dne, to je vseh 38 let. Ko je dne 7. julija prišel iz rudnika domov, zadel ga je mrtvtod in smrt ga je poslala k večnemu počitku.

Pokojni John Prijatelj je bil eden ustanoviteljev J. S. K. Jednote. Spadal je k društvu št. 2 JSKJ v Ely, Minnesota.

Močno si je zeleni dočakati tridesetletnico naše Jednote, katere soustanovnik je bil, toda komaj deset dni pred tem smo ga položili k počitku v narodni čut, narodni ponos ter hrepeneje po rodni grudi. In vprašamo se: "zakaj, rodna gruda, nini imela kruha za svoje sinove in hčere, vsled česar so te moralni zapustiti in si iste katki na tujih tleh, ko te vendar

člani pol šihta, da se udeležijo pogreba. Cel šiht je pa pri sedanjih slabih delavskih razmerah težko pustiti.

Iz glavnega urada JSKJ mu je bil prinesen in položen na krsto trak z napisom "Ustanovnik" in "V spomin 30-letnice." Med kakšnimi sedemdesetimi, do nedavno še živečimi ustanovniki, je bil pokojni sobrat John Prijatelj prvi, ki je dobil jubilejni spominski trak. Žal, da ga je ta trak dčil na mrtvaškem odu, zavit v črni pajčolan, mesto, da bi ga deset dni pozneje, to je na dan tridesetletnice, nosil mož pripetega na prsih. Takšna je ironija use. (Citatelji lahko najdejo sliko zdaj že pokojnega ustanovitelja Johna Prijatelja na osmi strani II. dela današnje izdaje. Op. urednika.)

Naj mu bo sladek počitek po tolikoletnem težkem delu, rodbini Prijatelj pa iskreno srečal!

Matija Pogorelc.

Conemaugh, Pa.

Kot je že marsikaterem znano, namereva društvo sv. Alojzija, št. 36 JSKJ v Conemaughu, skupno z društvu št. 168 SNPJ in dr. št. 59 SSPZ prirediti skupni piknik na dan 19. avgusta. Ta piknik se bo vršil v bližini Conemaugha na Jack Valigurovi farmi. Vsa društva v tej okolici so torej naprošena, da na dotični dan ne priprijejo svojih piknikov ali veselic. Pripravljalni odbor tudi želi, da članstvo kolikor mogoče agitira za ta piknik, da bo velika udeležba in dobra zabava. Vse podrobnosti bodo objavljene pozneje potom oglasov v več listih.

V prihodnji izdaji bo priobčen program koncerta, na katerega naj občinstvo v Minnesotai prijeti!

F. A. V.

Z bratskim pozdravom

Joseph Turk,

tajnik dr. št. 36 JSKJ.

Indianapolis, Ind.

VABILO NA PIKNIK. — Društvo sv. Jožefa št. 45 JSKJ priredi v nedeljo 22. julija svoj piknik na Mervarjevih farmah, na West 10th St. & Marion County Line. Na ta piknik vabimo vsa trienja slovenska društva v tem mestu, ker zavabi bo dovolj za vse. Istotno upam, da bodo s postrežbo vsi zadovoljni.

Posebej vabim člane društva št. 45 JSKJ, da se polnočestilno udeležijo svojega društvenega piknika. Kdor se ne udeleži, plača en dolar v društveno blagajno. Tako je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji. — Pozdrav vsemu članstvu društva sv. Jožefa, št. 45 JSKJ!

Frank Luzar, tajnik.

ŠUBLJEV KONCERT

Dne 5. avgusta, bo slovenska javnost v Minnesoti imela priliku slišati, umetno petje, katerega bo izvajal operni pevec g. Anton Šubelj, ki se nahaja v tej deželi. Ely, malo, toda prijazno mesto, staro slovensko naselbino, bo prva v Minnesoti, ki jo doleti ta čast.

Kritike o Šubljevih koncertih v Ameriki, so prinesli vsi slovenski listi in menda ni bilo enega, ki bi se mogel drugače, kot pojavno izraziti o njih. Dasi so nekateri precej laskavo pisali, vendar niso mogli izraziti tistega čuta, katerega more občutiti le posnetek sam. Je nemogoče! Marsikaj lepega v tudi slabega, se spravi na papir, toda čuvstev, teh še ne moramo prilepit.

Večkrat citamo, pojemo, tudi slišimo druge, ki pojo slovenske pesmi, in dopadejo se nam, če tudi so daleč od umetnosti, toda ko slišimo peti "narodno pesem" iz umetniškega grla, se v nas zbuditi narodni čut, narodni ponos ter hrepeneje po rodni grudi. In vprašamo se: "zakaj, rodna gruda, nini imela kruha za svoje sinove in hčere, vsled česar so te moralni zapustiti in si iste katki na tujih tleh, ko te vendar

še vedno ljubimo?" Šubelj, s svojo milo slovensko pesmijo, nas poneße med naše drage, med prijatelje, sorodnike, znance, brate, sestre in starše, na grudo, kjer smo se rodili in slišali prve pesmi naših dobrih mamic.

Anton Šubelj je član ljubljanske opere. Učil se je v ljubljanskem konservatoriju,

SLOVENSKA SLIKARICA

Gornja slika nam predstavlja Miss Mary Bubash, članico društva Severna Zvezda, št. 129 JSKJ v Ely, Minnesota, kateri je konvenčni pripravljalni odbor dovolil, da razstavi svoje slike v avditoriju Washington šole na večer 30. in 31. julija.

Kot učenka v elyških šolah je Miss Bubash kazala posebno nadarjenost za slikanje in kot učenka višje šole je dobila od šolskega predstojništva za ta predmet najvišje priznanje. Njena specijaliteta so slike iz narave ali pa nabožnega značaja. Po dovršeni šoli bi bila rada šla takoj v višjo šolo v šolskem razdoblju.

Posebno še priporočamo članom naše JSKJ, da se v največjem številu odzovejo proslavi tri desetletnice naše organizacije, ki se vrši dne 5. avgusta. Proslava se bo vršila celo dan in zvečer nastopi naših zavetnih umetnikov.

Slovenci na Ely so lahko ponosni, da imajo v svoji sredini umetnico, kot so redke celo med večjimi narodi, ter ji bodo nedvomno pokazali svojo naklonjenost nele s priznanjem, ampak tudi s tem, da ji odkupijo nekaj slik, katerih ima precejšnjo število. Material za slike stane denar in umetniki tudi ne morejo od zraka živeti. Morda bi bilo priporočljivo, da eno ali dve dolgi društveni patroni, oziroma sliko, ki reprezentira ime društva. Elyški Slovenci, kateri tudi delegati 13. konvencije bodo imeli priliko si ogledati njene slike, ob enem pa bodo tudi imeli priliko, da pokažejo svoje priznanje mladi umetnici na najprimernejši način. Sloveni imamo sicer navado, da takamo, da drugi narodi priznajo naše umetnike, potem še le se jih mi spomnimo. Prav pa bi bilo, da se enkrat to predraguči, in da ponagamo našim talentom mi prvi, to je takrat, ko so moralne in finančne pomoči najbolj potreblji.

Na večer 5. avgusta bo v Washington avditoriju v Ely, Minnesota, nastopil ta naši pevec s krasnim vencem izbranih pesmi. Da bodo ta koncert posetili delegati 13. redne konvencije JSKJ, ki se bo istočasno vršila tam, to je gotova reč. Da ga ne bodo zamudili Sloveni mesta Ely in drugih naselbini železnega okrožja, to je želeti in pričakovati. Nobenemu udeležencu, ki ljubi lepo našo pesem, ne bo žal. In kdo je ne ljubi?

STRAST POTOVANJA

(Nadaljevanje iz 4. strani)

forniji da uprava železnic obsegati železniške nasipe in bližnjo okolico s semenom rumenega californijskega maka, ki velja za simbol države.

Vprito vsega navedenega ni čudno, da je ob času poletnih počitnic milijone Američanov "na kolesih." Na kakšni prometni cesti, ki vodi preko kontinenta, videti je včasi v teku četrte ure avtomobile iz dvajsetih različnih držav. Tudi ameriški Slovenci, katerim čas in druge razmere dopuščajo, se v času počitnic s svojimi vozili radi potegnje preko par držav. Zeleti bi bilo, da bi si mogel privoščiti na leto vsaj mesec takega potovanja vsak delavec, pa naj bi zaposlen v rovu, tovarni, predu ali trgovini.

Bilo je nekako lansko leto osoverej, ko sem se peljal mimo vasice Jelovec, ki leži kakor v kotlu skrita prav pod Veliko goro. Bilo je nekaj mračno

B TRIDESETLETNICI Jugoslovanske Katoliške Jednote podpisani iskreno častitamo cenjenim društvom Jednote po širni Ameriki, društvenim odbornikom in članom ter članicam kot glavnim odbornikom. V istem duhu in po istih načelih kot dosej se je Jednota razširila po vsej Ameriki ter je danes mogočna zaščitnica podpore in pomoči potrebnih bolnih bratov, udov in sirot.

Da bi še enkrat močnejša, večja in bogatejša tako po številu članstva kot po premoženju obhajala čvrsta, zdrava, napredna zlato obletnico svojega obstanka v ponos in napredek ameriških Slovencev, to je iskrena naša želja

“Ameriška Domovina”

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio.

LOUIS J. PIRC

JAMES DEBEVEC

lastnika

RAZPRAVE O PRAVILIH

(Nadaljevanje iz 6. strani)

kakor jo je imelo po zadni konvenciji. Ko je glavni odbor poveril službo uredniku in se je moralno dati točko na splošno glasovanje, da se jo spremeni, drugače ne bi bil mogel službe prevzeti, ker še ni bil eno leto član Jednote. Takrat je več društev protestiralo in tako tudi naše društvo ali protesti niso prišli na dan, in tako so prišli z iniciativo zmagovalno po svoj volji, čeprav niso bila ena društva zadovoljna. Tega bi se ne smelo delati pri naši Jednoti; če je kaj za protestirati ali kritizirati, naj bi imel vsaki član pravico, kakor tudi posamezna društva. Zato vski član plačuje za svoje glasilo, in kateremu ne ugaja, da se posluži glasila in pove svoje. Zatorej apeliram na delegate, da delajo na to, da bo članstvo imelo bolj prosteroke, da se ne bo več kaj takega v bodoče zgodilo, da bi bila v samo enih slučajih izjema, in to nepotrebno. Nimam nič proti sedanjemu uredniku, ker on je zmožen za ta urad in bi težko boljšega dobili, da bi to delo opravljal. In ker je nje-govo geslo "vsak po svoje," naj bi tudi mi člani, kadar je kaj za protestirati — vsak po svoje.

Sedaj naj se dotaknem še jednotine imena. Naše društvo je glasovalo, da ostane staro ime. Prav tako je naš delegat glasoval z njim. V glasilo je pa dal, da če se spremeni, da bi ime dobiti bolj ameriško lice, da bi druge narodnosti z veseljem še v naše društvo. Če je tako, naj bi bil on bolj deloval za spremembu imena, kakor pa da je glasoval za staro ime. Jaz sem zato, da se ime spremeni, kakor on omenja in se tega tudi nisem bal povedati na društveni seji. Sem tudi stavil protipredlog ali on ga ni podpiral ali zagovarjal, kakor podaja v glasilu. Resnica je, da bi morali bolj gledati v bodočnost in ako je večina za to, da ostane staro ime, moram biti tudi jaz zadovoljen. — Naj zadostuje za sedaj, bo že še kaj več o tem govoril delegat.

H koncu pozdravljam glavne urednike, delegate in delegatice 13. redne konvencije in želim velikega uspeha za procvit organizacije.

Ignace Benkse,
tajnik dr. št. 130 JSKJ.Chicago, Ill.
PAR OPAAZ K JEDNOTINIM
PRAVILOM —

Kdor kolikor toliko pazno zasleduje sedanje razpravljanje o pravilih naše Jednote, mora priznati kar brez vsakršnih ovinkov in oklevanj, da se ni članstvo še nikoli tako stvarno in obilno pečalo s pravili kakor letos. K temu živahnemu gibanju naše podporne ustanove je največ pripomoglo društvo, da ima organizacija svoje lastno uradno glasilo. Če bi ne imela Jednota glasila pod lastno upravo, bi se članstvo še napol toliko ne brigalo za svoja pravila, ker bi glasilo v zasebnih rokah le malo čitalo. Lastno glasilo pa je privelo članstvo tudi k zavesti, da je le stvarna razprava koristna. In tako ni bila doslej nasprosto opaziti še nobene osebne polemike, če izločimo tistih par nepotrebnih prask med drjem. Grahkom in Vidrom. No, upati pa je, da bomo po konvenciji zopet delovali v prijateljstvu in miru za napredek in dobrobit Jednote in njenega članstva. Pred konvencijo mora biti vselej nekaj razburjenja med društvi in precej ljubosumja med delegati in odborniki.

V razpravnih dopisih je bilo doslej opaziti nebroj nasvetov predvsem za bolniški sistem v naši organizaciji. O tem je bilo poleg imena še največ pisano. Tudi drugih važnejših

točk so se dopisniki lotili, a jim to ni šlo ničkaj izpod rok. Videti je bilo, da so domala vse njihne misli posvečene temu, kako izboljšati bolniški sistem, kako odpraviti zavsejel neljube izredne doklade, kako znižati, oziroma ne povisati uredniških plač, kako skrajšati konvencijo itd. Veliko je tega gradiva, zares veliko. In vendar ne more nihče reči, da bi bile vse druge točke popolne. Res niso Jednotina pravila slabia, ali tudi to ni laž, da so potrebna izboljšanja in poprave. Mnogo točk so dosedaj dopisniki prezrli meneč, da niso velike važnosti.

Zanalač ali pa po naključju se ni še noben dopisnik vsaj za hipec pomudil pri členih Jednotine inkorporacije. Kajti če bi se bil, bi opazil tamkaj nekam posebno čuden izraz "Slavonie," ki nima na tistem mestu prav nobenega pomena, če vpoštovamo tisto, kar so hoteli ustavnitelji povedati s tisto besedo, če je sploh še kod družod v rabi. Natanko na tisti izraz naletimo tudi v angleškem imenu naše Jednote.

Če misli Jednota odpreti vrata vsem drugače kvalificiranim prisilcem kavkaškega plemena, ne pa samo onim slovansko-pokoljenja, potem bo seve potrebna izprememba v tistih členih tudi v tem pogledu. Ta kisto v slučaju, če bo opuščen urad gl. blagajnika za neizplačane posmrtnine in oni vrhovnega zdravnika kot gl. odbornika.

To omenjam zato, ker se kaj lahko pripeti, da bi bile tudi v slučaju naštetih izprememb, oziroma opustitev tiste točke docela pozabljenje.

Ustavne določbe bi bilo treba ločiti od pravil. Člen V, ki govori o pravilih in dolžnostih gl. odbora nasprošno, je po mojem mnenju docela nepotreben in odveč. To pa zato, ker je vse tisto povedano še enkrat, če je govor o pravilih in dolžnostih posamežnih gl. odbornikov.

Člen XXII je zelo nejasen in dvoumen. Popraviti ga je treba temeljito. In če noče Jednota izgubiti poslovnice v državi Pennsylvania, naj izpusti njem 6. točko.

Člen, ki govori o obtožbah in prizivih pa pritožbah, je tudi tako pomanjkljiv. Temeljito mora biti predelan in izpopolnjen. Sedaj se n. pr. društveni porotni odseki ne morejo ravnavi po nobenih predpisih. Predpisana ni nikakšna procedura ali postopanje. Rečeno je le, da se je društveni porotni ravno tako ravnat, kakor po stopa gl. porotni odsek. In če žema biti nekak takega v naši istavi, potem se da vseh tistih pet točk povedati z dvema zelo kratkima stavkoma.

Točke glede konvencije se mi zde veliko predolge. Konvencija je Jednotina zadeva, ki je upravlja in organizira sama z elementov, iz katerih obstoja in nekaj dni. Glavno je, da so vsepravne pravice, ki jih članstvo daje, oziroma poverja njenim sestavkom. Vse drugo je v rokah konvencije same.

Določbe za društveno reprezentacijo se mi ne zde ničkaj posebno demokratične. Če je najhno društvo, ki šteje manj kakor 25 članov, dobro Jednoti za odrajetovanje mesečnih prispevkov in izenačevanje skupnih bremen pa izpolnjevanje vseh drugih dolžnosti, potem bi bilo nič kakor prav, če bi bilo v slučaju, da mu to prijavijo denarne razmere, pravico do zastopstva in glasu na tinenih konvencijah, kjer dela-jo postave in volijo gl. uradnike. Vsako društvo naj bi imelo pravico poslati primerno delegacijo na konvencije, če bi zmoglo plačevanje dnevnic. Jednota naj bi plačevala le volumno društvenim delegatom.

Gl. upravni odsek bi se moral shajati po enkrat na mesec. Nadzorni odsek naj pregleda računske knjige vsako leto dvakrat, in sicer tako, da more podati poročilo o svojem dojanju na določni mesečni seji upravnega odseka. Gl. odbor naj se snide v polnem številu samo enkrat na leto, in sicer v mesecu januarju. Gl. odbor naj bi imel stalnega zapisnikarja, in sicer docela zmožnega zapisnikarja. Če imajo društveni odbori svoje zapisnikarje, čemu bi ga ne imel gl. odbor? Vrhovni zdravnik naj ne bo več član gl. odbora. Odpa-

de naj tudi urad gl. blagajnika za neizplačane posmrtnine.

Člen, ki govorji o pravilih in dolžnostih posameznih gl. odbornikov je lahko veliko skrajšan. In v taki obliki bo tudi veliko jasnejši in umljivejši. Mnogo je sedaj v njem omenjenih stvari, ki so že same posebi umljive.

Osemnajsti člen govorji o konvenčnem poverilnem odseku,

kateremu je posvečena kar cela stran v pravilih. Ta odsek je potem takem smatrati za najvažnejši element v konvenčni organizaciji, čeprav je še mnogo drugih odsekov, ki ne igrajo nič manj važne vloge v konvenčnem poslovanju, po mojem mnenju pa je ta člen popolnoma nepotreben, zato, da vso velike važnosti.

Glede bolniškega skladu in sistema ne maram izgubljati dosti besed. Članstvo je že toliko pisalo in čitalo o tem najkočljivejšem vprašanju na naših pravilih, da bi se mu zameril, če bi še jaz razpravljil o tej zadevi. Navadno ni po hudem grmenju dosti dežja. Tako mislim jaz tudi o našem bolniškem skladu. Konvencija najbrž ne bo storila radikalnih izprememb v tem oziru.

Ali če bi ozirala na možnost naših društev v državi Wisconsin, bi ta sklad tako uredila, da bi odgovarjal tudi ondotnim zakonskim predpisom. Po mojem mnenju bi se dalo do najlaže in najpravičnejše napraviti s tem, da bi imeli samo en razred z endolarskim mesečnim prispevkom in deset ali dvanajstdarsko tedensko bolniško podporo. Doba bolniške podpore za isto bolezni bi morala biti tudi znatno omejena, pa bi bilo potem konec vseh izrednih doklad in obenem pa tudi ustrezeno tozadiveni državni postavki v Wisconsinu.

Ko je zvezni kongres omejil imigracijo ali priseljevanje v to deželo, so jeli naše podporne organizacije misliti na to, kako navezati mladino naše. Malo pozno sicer, ali vendar pa še vseeno ne prepozno. V naši Jednoti je sedaj zelo živahnogibanje za pridobivanje mladega članstva. Že dokaj imamo med sabo društva, ki poslujejo v angleškem jeziku, društva, koder se zbira naša tukaj rojena mladina pod prapor starih podpornih organizacij.

In tako sem pred par tedni židal na našem glasilu, da bi bilo prav, če bi začela naša Jednota navezati mladino že v zgodnjem mladosti naše s tem, da bi imela ta mladina tudi svoja društva. Ta nasvet se mi zdi zelo pameten. In skoro laže se ga da izvesti, kakor pa ustavljati društva odlastne mladine. Jednota naj porazdeli celo armado nedoraštne mladosti v otroška društva, ki naj zborujejo najmanj po dvakrat na mesec pod nadzorstvom tega ali onega odlastnega člena. Seje naj se vrše podnevi. Rečimo ob sobotah popoldne, ali pa ob nedeljah. Taka društva naj bi sestojala iz mladine od 8. do 16. leta. Za pokritje društvenih stroškov naj bi pri-rejala taka društva zabave in veselice z igrami in sličnimi stvarmi. S tem bi Jednota vršila dvojno nalogu. Vzgajala bi si zdrav in krepak naraščaj, kakor si ga n. pr. sokolstvo, obenem pa bi domala vse otroci ostali v Jednoti, dočim so dolej odpadli, bržko so preneh-

bilo, če bi morala n. pr. konvencija dognati in ugotoviti pri vsakem predlogu, kateri dele-

gatje in gl. odborniki imajo pravico glasovati, kateri pa ne. Drugo točko v 31. členu bi bilo torej najbolje izpustiti. Ravna se ne po njej itak nič, ne društva, ne gl. odbor, ne konvencija. Označba "neenakopraven član" se mi zdi tako, kakor je beseda "katoliška" v imenu naše Jednote.

li starši plačevati zanje. Zvonko Novak, član dr. štev. 70. J. S. K. J. — NOVOPRISTOPLI ČLANI MLAD. ODDELKA (Nadaljevanje iz 3. strani)

nie Tursich, 9904; Jennie Tursich, 9905; Mary Tursich, 9906; Emma Gorsich, 9907; Frank Knapp, 9908.

Društvo št. 44. — Dorothy Doles, 10284; Mary Wally, 10285; George Wally, 10286; Amelia Ujciec, 10287; John Ujciec, 10288; Rudolph Ujciec, 10289; Mary Ujciec, 10290; Joseph Ujciec, 10291.

Društvo št. 45. — Josephine Somrak, 9976; Mary Luzar, 9977; Martin Lampert, 9978; Rose Luzar, 9979; Frank L. Turk, 9980; Tony Mausar, 9981; Louis Baker, 9982; Mary Radkovic, 9983; Rose Radkovic, 9984; Angela Banich, 9985; John Banich, 9986; Josephine Banich, 9987; Louis Matelko, 9988; Mary Matelko, 9989; Anthony Matelko, 9990; Joseph Matelko, 9991.

Društvo št. 49. — Wilma Car, 10215; Albert Car, 10216; Wilhelm Smrekar, 10217; Joseph Smrekar, 10218; Anna Smrekar, 10219; Albert Bizal, 10220; Edward Kostelic, 10221; Frank Anzicek, 10222; Joseph Anzicek, 10223.

Društvo št. 53. — Ladislav Logar, 9753; Thomas Logar, 9754; Evelyn Miklavc, 9755; Frank Miklavc, 9756; Frank Logar, 9909; Frank M. Jerina, 9910; Frances Jerina, 9911; Daniel V. Mrzlikar, 9912; William J. Mrzlikar, 9913; Edward R. Mrzlikar, 9914; Frances Oblak, 10224; Olga Kunc, 10225; Sophie Gabrovsek, 10226; Charles Gabrovsek, 10227; Olga Gabrovsek, 10228; Emma Masle, 10229; Helen Masle, 10230; Elsie Masle, 10231.

Društvo št. 57. — Frances Nagoda, 9757; Stanley Sencur, 9758; Joseph Sencur, 9759; Jennie Sencur, 9760; Paul R. Cain, 10232; John E. Cain, 10233; Frank M. Ahacic, 10234.

Društvo št. 58. — Sylvia Kastelitz, 9992; Anton Repich, 9993; Rosie Mayer, 9994; Mildred Cheskarek, 9995; Leopold V. Hodnik, 9997; Louis Kuhar, 10235; John Kuhar, 10236.

Društvo št. 64. — Charles Ozanich, 10052.

Društvo št. 66. — Lorraine M. Russ, 9865; Lillian Tezak, 9866; Mildred Russ, 9867; Joseph Pirc, 10117; Stanley Pirc, 10118; Frank Pirc, 10119; Frances E. Nemanich, 10120.

Društvo št. 71. — Veronica M. Humar, 9868; Frank Urbancic, 10121; John Rotar, 10122; Albert Rotar, 10123; Dorothy Slokar, 10153.

Društvo št. 75. — John W. Lesjak, 9742; Martin Santelj, 10300; John Likar, 10301; Mike Premro, 10302; Jennie Premro, 10303; John Valencic, 10304; Jennie Valencic, 10305; Mary Valencic, 10306.

Društvo št. 76. — Cecilia A. Gerkman, 10237.

Društvo št. 78. — Mary A. Butala, 10053; Frank Butala, 10054; Edmund T. Evans, 10055.

TO HOLDERS OF
Third Liberty Loan Bonds

The Treasury offers a new 3 1/2 per cent 12-15 year Treasury bond in exchange for Third Liberty Loan Bonds.

The new bonds will bear interest from July 16, 1928. Interest on Third Liberty Loan Bonds surrendered for exchange will be paid in full to September 15, 1928.

Holders should consult their banks at once for further details of this offering.

Third Liberty Loan Bonds mature on September 15, 1928, and will cease to bear interest on that date.

A. W. MELLON,
Secretary of the Treasury.

Washington, July 5, 1928.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI
SLOVENSKI DNEVNÍK
V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaša vse svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevede romane najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00
in pričeli ga bomo pošljili.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Imam na zalogi že nad 14 let

LUBASOVE HARMONIKE

vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dva-krat, trikrat in štirikrat uglaslena.

Imam na zalogi tudi kovčke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.</p